

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea
recursului în anulare declarat de

Rodion Lisnic
(art. 264¹ alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ire-80/2023
Nr. PIGD 1-21151548-01-1r/e-16052023*

Chiar dacă instituția recursului în anulare a fost abolită la 01 septembrie 2023, recursurile în anulare declarate până la acea dată se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Explicarea sensului sintagmei „viciu fundamental” din fostul art. 453 alin. (1) CPP; Lipsa încălcării dreptului la apărare prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului anunțat în căutare.

04 septembrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Dorina Croitor

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Mihail Diaconu, Silvia Gîrbu

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Tudor Barbă în comun cu condamnatul Rodion Lisnic,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Rodion Lisnic s-a născut în anul xxxxx. El a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal pentru conducerea mijlocului de transport de în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Rodion Lisnic a fost apărât în această procedură de avocații Andrei Rodideal și Tudor Barbă.

3. Atît în prima instanță cît și în instanța de recurs cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului. Rodion Lisnic a fost găsit vinovat în comiterea infrațiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Curtea de apel a respins recursul apărării ca nefondat.

4. La 25 aprilie 2023, avocatul Tudor Barbă, în numele condamnatului Rodion Lisnic, a depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 12 octombrie 2021 și s-a finalizat în 22 octombrie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 02 noiembrie 2021 – 14 iunie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 04 iulie 2022 și 25 ianuarie 2023. Dosarul a ajuns în instanța de recurs la 16 mai 2023.

ÎN FAPT

6. La 11 octombrie 2021, în jurul orei 01:30, Rodion Lisnic, conducând automobilul de model „Dacia Logan”, pe traseul R-1, km 26, raionul Strășeni, a fost stopat de către agenții de patrulare din cauza conducerii neregulamentare. În urma testării cu etilotestul de model „Dragher”, a fost constatată starea de ebrietate cu grad avansat a lui Rodion Lisnic (concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 1,15 mg/l). Acțiunile lui Rodion Lisnic au fost calificate conform art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

7. La 12 octombrie 2021, a fost emisă ordonanța de pornire a urmăririi penale în privința condamnatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal. În aceeași zi, condamnatul a fost recunoscut în calitate de bănuț (f. d. 40). La 22 octombrie

2021, condamnatul a fost pus sub învinuire în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal (f.d. 54).

8. La 12 octombrie 2021, când a fost audiat în calitate de bănuit, el a recunoscut că pe 10 octombrie 2021, împreună cu soția, s-au aflat în ospeție la rude în altă localitate, unde a consumat băuturi alcoolice. După miezul nopții, soției i se făcuse rău și nu avea cu ea medicamentele necesare și a fost nevoit să se urce la volan și să plece acasă. Condamnatul a recunoscut vinovăția și a regretat fapta comisă. (f. d. 42). El a fost de acord cu rezultatul testării alcooscopice (f.d. 5). Fiind audiat în calitate de învinuit la 25 octombrie 2021, condamnatul și-a menținut poziția de recunoaștere a vinovăției (f. d. 58).

9. La 14 iunie 2022, prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central, Rodion Lisnic a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Prima instanță a constatat vinovăția recurentului deoarece rezultatului testării alcooscopice cu aparatul „Dragher” confirma concentrația de alcool de 1,15 mg/l în aerul expirat. Declarațiile martorilor și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală de asemenea confirmă starea de ebrietate a inculpatului.

10. Cauza în prima instanță a fost examinată în lipsa inculpatului, care, fiind citat legal, nu s-a prezentat la ședințele de judecată. El a solicitat de câteva ori amânarea ședințelor, invocând starea de sănătate, însă nu a anexat acte confirmative în acest sens. Prin încheierea din 05 mai 2022 a fost dispusă aducerea silită a inculpatului, însă aceasta nu a fost posibilă de executat dat fiind faptul că inculpatul nu se afla la domiciliu și nu a răspuns la telefon. La 19 mai 2022, inculpatul a fost anunțat în căutare.

11. La 28 iunie 2022, inculpatul a declarat recurs prin care a solicitat casarea sentinței și dispunerea rejudecării de prima instanță, invocând examinarea cauzei în lipsa sa. El a invocat că i-au fost încălcate drepturile pentru a înlătura neajunsurile prevăzute de art. 66 Cod de procedură penală și dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO și art. 19 Cod de procedură penală. El nu a avut posibilitatea de a prezenta probe și de a fi audiați martorii apărării. De asemenea, el a indicat că în cadrul ședinței de judecată nu a fost prezent din motiv că nu a primit citație și nici nu a fost sunat de către grefierul instanței de judecată, fiind anunțat în căutare. Condamnatul a susținut că, a servit 100 ml de cognac și, reieșind din faptul că starea de sănătate a soției se agrava, s-a urcat la volanul automobilului pentru a pleca după medicamentele necesare. A considerat că comportamentul său cade sub starea de extremă necesitate prevăzută de art. 38 Cod penal.

12. La 25 ianuarie 2023, colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins recursul printr-o decizie irevocabilă. Colegiul a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, instanța de fond încadrând just acțiunile lui Rodion Lisnic în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Declarațiile martorilor,

procesele verbal de ridicare și examinare a obiectelor, rezultatul testării cu etilotestul au confirmat vinovăția inculpatului. În ceea ce privește argumentul recurentului cu privire la examinarea cauzei în lipsa inculpatului, instanța de recurs a menționat că în privința acestuia a fost pornit dosar de căutare nr. 2022330122 din 19 mai 2022 și că comportamentul inculpatului nu cade sub starea de extremă necesitate, or acesta nu a prezentat probe că soția acestuia ar fi suferit o anumită maladie. Instanța de recurs a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

13. La 25 aprilie 2023, avocatul Tudor Barbă și condamnatul Rodion Lisnic au depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței cu remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului în anulare se invocă motive identice celor invocate în recurs (a se vedea paragraful 11). Suplimentar, recurentul menționează că despre data examinării recursului a aflat de la avocatul său la 18 ianuarie 2023. El i-a comunicat că este bolnav. La 24 ianuarie 2023, prin intermediul rudelor, el a transmis instanței de apel extrasul - trimitere de la medic, care a ajuns în instanță pe 25 ianuarie 2023. El a solicitat amânarea examinării cauzei. Aceasta confirmă că nu s-a luat în considerație starea sa de sănătate și imposibilitatea de a participa la examinarea recursului.

14. Procurorul a depus referință în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând că motivele expuse de apărare sunt lipsite suport juridic și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă. Instanțele de fond și-au motivat în conformitate cu legislația în vigoare soluțiile adoptate. Cu referire la examinarea cauzei în lipsa condamnatului, acuzarea a menționat că condamnatul a fost reprezentat de avocatul ales, care a susținut recursul, iar instanța de apel a reținut prezența dosarului de căutare în privința condamnatului, fiind examinată cauza în lipsa condamnatului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Instituția recursului în anulare a fost abrogată prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

16. Conform art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția în vigoare până la 22 august 2023, când au intrat în vigoare modificările operate prin Legea nr. 245 din 31 iulie 2023):

„(1) Judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și a avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții

civilmente responsabile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului, însă dacă este necesar, instanța de recurs poate recunoaște prezența lor obligatorie, informându-i despre aceasta. ...”.

17. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată...”

18. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„44) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

19. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

20. Art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

21. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(5¹) ... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

22. Partea relevantă a art. 321 Cod procedură penală, în perioada relevantă, prevedea următoarele:

„(1) Instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.”

23. Articolul 134¹² Cod penal definește starea de ebrietate. Acest articol prevede următoarele:

„**Articolul 134¹²**. Starea de ebrietate

„(1) Prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l.

(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.”

24. Art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 25 ianuarie 2021, prevedea următoarele:

„(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

25. La 06 iunie 2024, Parlamentul a adoptat Legea nr. 136, prin care a modificat art. 134¹² și art. 264¹ Cod penal (care va intra în vigoare pe 07 septembrie 2024). Această lege a exclus din art. 134¹² alin. (2) și (3) și a dat titlul art. 264¹ și alin. (1) și (3) ale acestuia într-o nouă redacție. Acestea vor avea următorul conținut:

„**Articolul 264¹**. Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

...”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție (a se vedea para. 21), în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 20), admisibilitatea recursului în anulare este examinat de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

27. Recursul în anulare examinat a fost declarat în mai puțin de șase luni de la pronunțarea deciziei instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

28. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă hotărârea atacată irevocabilă este afectată de un viciu fundamental, eroare de drept comise la judecarea cauzei în cadrul procedurii precedente.

a. Definirea „viciului fundamental”

29. Art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, care definește „viciul fundamental”, nu este foarte explicit. Sintagma „viciu fundamental” a fost preluată în Codul de procedură penală din Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la Convenția Europeană pentru Drepturile omului (CEDO). Prin urmare, sintagma „viciu fundamental” urmează a fi interpretată prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO).

30. Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la CEDO prevede excepții de la principiul *res judicata* în materie penală. Excepțiile se referă la apariția unor fapte noi sau recent descoperite sau la constatare unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente. În această cauză nu se invocă apariția unor „fapte noi sau recent descoperite”. Prin urmare, această sintagmă nu va fi interpretată în această hotărâre.

31. Noțiunea de „viciu fundamental”, în sensul art. 4 alin. 2 din Protocolul nr. 7, sugerează că numai o încălcare gravă a unei norme de procedură, care aduce o gravă atingere integrității procedurii precedente, poate servi ca bază pentru redeschiderea acesteia în detrimentul persoanei acuzate. Când redeschiderea este solicitată în beneficiul persoanei acuzate, cerințele pentru redeschiderea procedurii ar putea fi mai puțin stricte, cu condiția că nu sunt afectate drepturile altor persoane. În ultimul caz, natura viciului va trebui evaluată în primul rând în funcție de dacă s-a încălcat dreptul la apărare și, astfel, a fost împiedicată buna administrare a justiției. În toate cazurile, motivele care justifică redeschiderea procesului trebuie să fie de natură „să afecteze hotărârea pronunțată” (*mutatis mutandis hot. CtEDO [Mihalache v. România](#), 2019, para. 133*).

32. Asigurarea unificării practicii judecătorești (*Mihalache v. România*, para. 134-138) sau reaprecierea situației de fapt în lipsa unor fapte noi sau recent descoperite (*hot. [Stavilă v. România](#), 2022, para. 88-102*) care nu erau în vădit iraționale (*hot. [Bujnița v. Moldova](#), 2007, para. 23*) nu au fost considerate de CtEDO ca constituind un „viciu fundamental”. Greșelile sau erorile autorităților trebuie, de regulă, interpretate în beneficiul persoanei acuzate și, de regulă, nu pot fi invocate în detrimentul acesteia (*hot. [Rachikov v. Rusia](#), 2007, para. 50*). Totuși, carențe deosebit de grave de procedură precum omisiunea investigării motivelor de instigare la ură care au stat la baza unui atac violent, cât și neluarea în considerare a unor astfel de motive la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile violente motivate de ură au fost considerate de CtEDO drept „vicii fundamentale” (*[Sabalic v. Croația](#), 2021, para. 114*). CtEDO de asemenea a nu a constatat o

violare a art. 6 CEDO atunci când, prin căi extraordinare de atac, a fost casată o hotărâre judecătorească irevocabilă de condamnare care nu combătea câteva probe din dosar care confirmau nevinovăția (hot. [Lenskaya v. Rusia](#), 2009, para. 40-44).

33. Din para. 31-32 rezultă că viciului fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

34. Curtea Supremă de Justiție notează că, având în vedere că pune în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar.

b. Pretinsa încălcare a dreptului la apărare prin examinarea recursului în lipsa condamnatului anunțat în căutare

35. Partea apărării și condamnatul au invocat unul dintre temeiuri pentru recursul în anulare că instanțele judecătorești au examinat cauza în lipsa condamnatului, care nu a fost citat legal și a fost lipsit de dreptul de a fi prezent pentru a se apăra. În context, completul notează Curtea Europeană a menționat că, deși procedurile care au loc în absența acuzatului nu sunt, *per se*, incompatibile cu articolul 6 din Convenție, ar constitui o denegare de justiție dacă o persoană condamnată *in absentia* nu ar putea obține redeschiderea procesului, în situația în care nu s-a stabilit că inculpatul nu a renunțat la dreptul său de a se prezenta și a se apăra (cauza [Sejdovic v. Italia](#), 2006, § 82). *A contrario*, nu este necesară redeschiderea procedurii în cazul în care fie persoana vizată a renunțat la dreptul de a se prezenta și de a se apăra, fie a încercat să se sustragă de la proces. Nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei CEDO privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în cauzele [Medenica v. Elveția](#), 2001, §§ 56-59; [Dijkhuizen v. Olanda](#), 2021, §§ 59-62). În Codul de procedură penală (a se vedea para. 22), legislatorul a reglementat și situația persoanelor care refuză în mod implicit la dreptul de a fi prezente la judecarea cauzei (e.g. inculpații care se sustrag de la judecată). De asemenea, Codul de procedură penală nu impune prezența obligatorie a inculpatului la examinarea recursului atât timp cât procedura de citare a fost respectată (a se vedea para. 16). În context, instanța trebuie să ofere răspuns la întrebarea dacă procedura de citare a condamnatului a fost respectată și dacă examinarea cauzei în lipsa acestuia a încălcat grav dreptul la apărare.

36. În speță, despre finisarea urmării penale condamnatul a fost înștiințat în mod oficial la 25 octombrie 2021 (f.d. 60). La 02 noiembrie 2021, cauza penală a fost înregistrată pe rol în judecătoria Strășeni. Atât în faza de urmărire penală, cât

și pe parcursul judecării cauzei în prima instanță condamnatul a fost apărat de avocatul ales Andrei Rodideal (f.d. 39). În rechizitoriu sunt indicate două adrese unde poate fi citat condamnatul și anume raionul xxxxx. La moment, domiciliu condamnatului este în raionul xxxxx (f.d. 117). Primul termen de judecată a fost fixat pentru 23 noiembrie 2021 (f.d. 80), condamnatul fiind înștiințat la adresa indicată cu aviz de recepție, care a fost restituit instanței de judecată cu mențiunea „plecat” (f.d. 80). În ședința de judecată a fost prezent apărătorul ales al condamnatului, Andrei Rodideal, care a menționat că a luat legătura cu clientul, însă nu l-a înștiințat despre data și ora ședinței de judecată. El și-a asumat obligația să asigure prezența condamnatului la următoarea ședință de judecată. Următoarea ședință de judecată a fost fixată pentru 21 decembrie 2021, iar condamnatul din nou a fost citat cu aviz de recepție, care din nou a fost restituit instanței de judecată cu mențiunea „plecat” (f.d. 79).

37. La 20 decembrie 2021, Rodion Lisnic s-a prezentat la sediul instanței de judecată și a depus cerere de amânare pe motivul sănătății (f.d. 81), însă nu a anexat careva acte justificative în acest sens. În ședința de judecată nu s-a prezentat nici apărătorul acestuia. Prima instanța a respins cererea de amânare a condamnatului ca fiind neîntemeiată (f. d. 83) și a dispus aducerea silită a acestuia pentru ședința de judecată din 31 ianuarie 2021.

38. La 31 ianuarie 2022, la adresa instanței a parvenit raportul ofițerului de sector, conform căruia condamnatul nu a fost găsit la domiciliu, iar din discuțiile cu vecinii acesta nu a fost văzut de mai mult timp (f.d. 89). Tot la 31 ianuarie 2022 condamnatul a depus o nouă cerere de amânare a examinării cauzei pe motiv de sănătate, iarăși fără careva probe.

39. Instanța de judecată a dispus amânarea examinării cauzei pentru 23 februarie 2022 și a înștiințat telefonic inculpatul despre ședința de judecată (f.d. 96), însă condamnatul nu s-a prezentat. S-a prezentat la ședință doar avocatul condamnatului și a comunicat instanței că acesta nu s-a prezentat din motiv că a fost anunțat de către cineva din personalul instanței că ședința de judecată nu va avea loc, fiind contramandată pentru 24 februarie 2022.

40. Ședința de judecată a fost amânată din acest motiv pentru 16 martie 2022 și dispusă aducerea silită repetată a condamnatului în ședința de judecată (f.d. 101). În legătură cu instituirea stării de urgență pe teritoriul Republicii Moldova, ședința dată a fost amânată, iar următoarea ședință de judecată a fost fixată pentru 05 mai 2022. Condamnatul din nou a depus la sediul instanței de judecată cerere de amânare a examinării cauzei pe motiv de sănătate (f.d. 110), iar ședința a fost amânată. Pentru următoarea ședință de judecată programată pentru 17 mai 2022 s-a dispus aducerea silită a condamnatului de pe xxxxx. Conform raportului ofițerului de sector, acesta la domiciliu nu a fost depistat, iar din discuție cu soția acestuia condamnatul de dimineață a plecat la muncă în mun. Chișinău. Fiind apelat de angajații poliției pe nr. de telefon mobil comunicat de soția acestuia, condamnatul nu a răspuns (f.d. 116). În ședința de judecată, avocatul a confirmat

că a comunicat condamnatului despre ședința de judecată, însă, în contrar celor declarate de soția condamnatului și circumstanțelor constate de către angajații poliției, acesta nu s-a prezentat din motive de sănătate.

41. Prin încheierea instanței de judecată din 17 mai 2022 inculpatul a fost anunțat în căutare (f.d. 120), iar la 19 mai 2022 a fost pornit și dosar de căutare cu nr. 2022330122 (f.d. 123).

42. Următoarea ședință a fost fixată pentru 07 iunie 2022. La 07 iunie 2022, cauza a fost examinată în lipsa condamnatului, iar sentința motivată a fost pronunțată la 14 iunie 2022 (a se vedea para. 9).

43. Completul notează că din paragrafele de mai sus rezultă că instanța de judecată a depus eforturi suficiente și adecvate în vedere citării condamnatului pentru ședințele de judecată. Ultimul a fost în cunoștință de cauză despre desfășurarea procesului penal în privința sa anume în faza de judecare a cauzei, nu s-a prezentat personal nici la o ședință de judecată, iar cererile de amânare formulate pe motiv de boală nu au fost nici într-un fel probate. De către instanța de judecată au fost efectuate și tentative de a-l aduce pe condamnat silit în fața instanței, dar, din motivul absenței acestuia la domiciliu, aducerea silită a fost imposibil de executat. Din actele dosarului se poate observa că condamnatul era la curent cu fiecare termen de judecată, fapt confirmat prin cererile de amânare a ședințelor de judecată. Acte medicale pentru a justifica absența din motive de sănătate în faza judecării în prima instanță condamnatul nu a prezentat. De asemenea, cauza a fost examinată cu prezența avocatului ales de condamnat.

44. La 16 iunie 2022, în proces a intervenit un alt avocat ales de condamnat, Tudor Barbă (f.d. 13), care a depus recurs împotriva sentinței. Primul termen de judecare a recursului a fost fixat pentru 07 decembrie 2022, peste șase luni de la depunere. Chiar dacă cauza a fost examinată în lipsa condamnatului care a fost anunțat în căutare, instanța de recurs a citat condamnatul. Citațiile au fost remise pe ambele adrese ale condamnatului indicate în rechizitoriu. Citația expediată în xxxxx a fost restituită instanței mențiunea „plecat”, iar pe citația expediată pe adresa xxxxx, a revenit în instanță cu mențiunea „refuzat” de a primi citația (f.d. 149 - 150). Avocatul Tudor Barbă a fost înștiințat pentru ședința de judecată prin telefon la 10 noiembrie 2022 și a confirmat disponibilitatea de a participa la ședință, însă în ședința de judecată nu s-a prezentat. Din cauza lipsei acestora, ședința din 07 decembrie 2021 a fost amânată pentru 25 ianuarie 2022. Instanța de recurs a notificat avocatul ales despre ședința de judecată, și, din cauza absenței nemotivate a acestuia de la ședință, a solicitat atragerea unui avocat din oficiu, care a fost desemnat la 08 decembrie 2022 (f.d. 153 - 154). La 25 ianuarie 2022, avocatul ales Tudor Barbă s-a prezentat în ședința de judecată și cauza a fost examinată în ordine de recurs.

45. Nu poate fi reținută alegația părții apărării că i-a fost lezat dreptul condamnatului de a fi prezent la examinarea cauzei în ordine de recurs, la care nu a fost în posibilitate să se prezinte în data de 25 ianuarie 2022 din motive de

sănătate. Evenimentele descrise cronologic în para. 44, îi permite completului să conchidă că instanța de recurs a respectat prevederile art. 447 Cod de procedură penală în partea citării condamnatului, necătfînd că acesta a fost anunțat în căutare și cauza a fost examinată în absența inculpatului. Mai mult, conform prevederilor art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală (în vigoare la momentul examinării cauzei în recurs) „neprezentarea inculpatului, legal citat, nu împiedică examinarea recursului”. Totodată se reține că, acesta a fost informat despre examinarea recursului inclusiv și de către avocatul acestuia, după cum indică personal în cererea de recurs în anulare. În ce privește susținerile condamnatului că a transmis instanței de recurs extras transmitere de la medic (f. d. 158), solicitând amânarea examinării cauzei în recurs, completul notează că astfel de extras există la materialele dosarului, însă careva cerere de amânare nu a fost înregistrată.

46. Completul de judecată nu poate aprecia comportamentul condamnatului Rodion Lisnic decât ca o încercare de tergiversare a examinării cauzei penale până la expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

47. Mai mult, cauza a fost examinată în recurs, iar toate argumentele avocatului ales și a condamnatului au fost deja menționate în cererea de recurs. Avocatul ales de condamnat a fost prezent la examinarea recursului. Cu adevărat, în cererea de recurs în anulare sunt reproduse argumentele invocate în cererea de recurs. Unicul argument nou invocat ține de examinarea recursului în lipsa condamnatului. Orice argumente cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe care puteau fi invocate de condamnat puteau fi invocate și de către avocatul ales de acesta. În recursul în anulare, recurentii nu am menționat cum prezența condamnatului la examinarea recursului ar fi schimbat soluția pe caz, care este una din condițiile pentru constatarea viciului fundamental (a se vedea para. 33). Completul de asemenea reiterează că la etapa urmăririi penale condamnatul a recunoscut că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate.

48. În circumstanțele de mai sus, examinarea cauzei în lipsa condamnatului a fost efectuată cu respectarea legii. De asemenea, din recursul în anulare nu rezultă cu examinarea cauzei în lipsă condamnatului a afectat soluția din hotărârea pronunțată. Cu alte cuvinte, nu sunt întrunite niciuna din condițiile cumulative necesare pentru constatarea existenței viciului fundamental menționate în para. 33.

c. Celelalte argumente din recursul în anulare

49. Recurentul a invocat drept temei pentru recursul în anulare că nu este de acord cu rezultatul testului cu aparatul „Drager” și în situația în care participa la examinarea cauzei, solicita efectuarea unei expertize judiciare. Completul notează că recurentul a fost testat cu etilotestul, care a stabilit un nivel de alcool în aerul expirat peste limita admisibilă (a se vedea para. 9). La momentul testării, el a fost de acord cu acest rezultat, a refuzat examinarea medicală și a recunoscut vina (a se vedea para. 8). Completul acceptă argumentul recurentului că testarea cu ajutorul etilotestului poate genera erori, însă dubiile cu privire la corectitudinea testării trebuie invocate imediat după anunțarea rezultatului testării. Atunci când persoana

nu contestă imediat rezultatele acestei testări și nu insistă pe examinarea medicală în vederea stabilirii nivelului de alcool, rezultatul testării cu etilotestul este suficient pentru a confirma nivelul alcoolemiei în aerul expirat în vederea calificării faptei conform art. 264¹ Cod penal.

50. Avocatul și condamnatul au invocat în recursul în anulare un alt argument similar celui din cererea de recurs, precum că a comis fapta fiind în stare de extremă necesitate, circumstanță care înlătură caracterul penal al faptei conform art. 38 din Codul penal. În susținerea acestei versiuni, condamnatul a invocat că, aproximativ la orele 01.20, soția s-a simțit rău, suferind de o maladie care necesită administrarea medicamentelor, iar el a trebuit să se deplaseze după medicamentul vital. A fost stopat la 01.30, iar testarea cu etilotestul a avut loc la orele 03.19. Completul este în acord cu raționamentele instanței de recurs că recurentul nu a prezentat careva acte justificative că soția acestuia era în stare critică, iar viața și sănătatea ei era sub pericol iminent. Chiar dacă versiunea apărării ar fi fost valabilă, aducerea medicamentelor putea fi realizat și prin alte mijloace, cum ar fi găsirea unui șofer treaz sau chemarea ambulantei. Completul de asemenea notează că condamnatul avea în aerul expirat un nivel de alcoolemie de 1,15 mg/l, ceea ce este de aproape patru ori mai mare decât nivelul minim necesar pentru incriminarea conform art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Acest fapt vorbește despre consumarea unei cantități mare de băuturi alcoolice, ceea ce sporea riscul de accidente. Circumstanțele în care acesta a fost stopat prin urmărire și documentarea condamnatului nu confirmă că necesitatea de a urca la volan în stare de ebrietate, a fost starea de sănătate a soției acestuia. Prin urmare, situația ipotetică invocată de recurenți nu se încadrează în art. 38 Cod penal.

51. Argumentele recurenților nu reprezintă un viciu fundamental având în vedere că ele au fost examinate corespunzător de prima instanță și instanța de recurs. Din considerentele de mai sus, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea la data depunerii recursului în anulare),

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare declarat de avocatul Tudor Barbă și Rodion Lisnic împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea